

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Mands Minde 1788-1838. Foredrag over det sidste halve Aarhundredes Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 15. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_599-txt-shoot-idm766/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Begivenheder, som efter min Psykologi ikke er at kjende Bogstaver, men at mærke Ord. Den Begivenhed, der nærmest vakte min Deltagelse, var for Resten langt fra at være af de største, thi det var kun et lidt højere Brøl end sædvanlig af vor halvstuderede Degn, som om Søndag Eftermiddag plejede at komme over i Præstegaarden og læse Berlings-Avisen, og som nu i de høje Toner gjorde alle vitterligt, at Russen havde taget Oczakov med Storm og vilde inden Paaske være i Konstantinopel.

Det var naturligvis her hverken Degnen eller Russen eller Oczakov, men Paaske og Konstantinopel, der slog mig og vakte hos Landsbypræste-Barnet en levende Forestilling om en »glædelig Fest« og et sejerrigt Indtog i »de vantro Hovedstad«, en Forestilling, som ved at bade sig i Livets Flod, som den findes i Barne-Paradiset, blev paa en Maade udødelig, saa den efter 50 Aars Forløb er lige saa frisk, som om den først var født i Aftes. Var det nu over Pædagogikken, — paa Tysk Opdragelse eller Opdræt, men paa Dansk Opfostring, — jeg holdt Forelæsninger, da vilde jeg heraf tage Anledning til at bemærke, hvilken himmelhøj Forskel det gjør, om Born høre et historisk Ord, de selv snapper op og stikker til sig, eller man stopper en Historiebog i dem: af Mangel paa Brød lader dem tygge paa Spisesedlen; men siden det er en historisk Forelæsning, jeg holder i Dag, ligger det nærmest at bemærke, at den kunde jeg ikke holdt, naar jeg ikke havde studeret til den i Kakkelovns-Krogen den samme Søndag-Aften; thi det er ene derfor, det falder mig naturlig og livlig at gjøre de sidste halvtredsindstyve Aars Historie til et eget Afsnit, ligesom jeg ogsaa maa tilskrive den Fornøjelse, Oczakovs Indtagelse tilfældigvis gjorde mig i en nejsom Alder, at jeg kan betragte den Tyrkekrig med lidt Deltagelse, hvad dog altid er nødvendigt baade til at forstaa en Begivenhed og til at fortælle den.

